

ประโยค ๑-๒

แปล มคอเป็นไทย

สอบ วันที่

๒๕๖

แปล โดยพยัญชนะ

๑ สหกรรมตุลาการ อิม โอร่า สุตวา สุตถาร วรุตติวา อุกุลาสาสนา ปทกขินิ กตุวา เตน
อนุหุตเตน ภิกขุณา สหธิ คนตุวา อุปาสกสส จกขุเปเถ อาปตตี ปฏิกกิริตวา อุปาสก ขมาเปสิ ฯ โส
อุปาสเคน “ขมาหม กนุเต, สเจ มยท โทโส อตติ, ขมถ เมติ ปฏิกขมาปีโต สุตถารา ทินเน
โอร่าเท รุตวา กติปาเทเนว สห ปฏิสมภิกาติ อรหตต ปาปุณิ ฯ อุปาสโกปิ จินเตสิ “มยา สุตถาร
อทิสวาว โสตาปตติผล ปตต, อทิสวาวเวย อนาคามิผล ปติภุจิติ, สุตถารเมว ทนุจ วุฏฐิติ ฯ โส
ติลตตทูลสปปิผาณิตวตถจจาทนทิปุณณานิ ปณจ สกฐสทานิ โยชาเปตวา “เย สุตถาร ทนุจกามา,
คจจณต, ปิณทปาตาทิ น กิลมิสนตติ ภิกขุสงฆสส อาโรจาเปตวา ภิกขุสงฆสสปี อุปาสกานมปี
อุปาสกานมปี อาโรจาเปสิ ฯ เตน สหธิ ปณจสตา ภิกขุ จ ภิกขุณีโย จ อุปาสกา จ อุปาสกาโย
จ นิภขมีสุ ฯ โส “เตสญเจว อตตโน จ ปริสาชาติ ตินณ ชนสทสสาน, ยถา ตีสโยชนมคเค
ยาคูตตาทิ กิณจ เวกลล นาโหสิ; ตถา สวิทิ ฯ ตสส ปน นิภขนตทาว ญตวา โยชเน โยชเน
เทวตา ขนธาวาร พนธิตวา ทิพเพติ ยาคุชชกภตตปานกาทีติ ต มทชน อุปฐลหีสู ฯ

แปล โดยอรรถ

๒ กสจจิ เกนจ เวกลล นาโหสิ ฯ เอว เทวตาทิ อุปฐลขมาโน เทวสิโก โยชน คจจนโต
มาเสน สาวตตี ปาปุณิ ฯ ปณจ สกฐสทานิ ยถาปุราเนว อเหตุ ฯ เทวตาทิ เจว มนุสเสสิ จ
อภิทฏปณณการ วิสสชเชนโต อคมาสิ ฯ

เจดีย์

ธป.๓ สุธัมมตเถโร วตฺถุ น.๑๖๗-๑๖๘

(อ้างอิงจาก ธรรมปทัฏฐกถา ภาค ๓ แปลโดยพญชณะ พระราชปริยัติโมลี (สุทัศน์))

แปล โดยพญชณะ

๑ สุธัมมตเถโรปี อิมํ โอวาทํ สุตฺวา สตถารํ วนฺทิตฺวา อุกฺกุลาสาสนา ปทกฺขินํ กตฺวา เตน
อนฺุทฺเตน ภิกฺขุณา สทฺธี คณฺตุวา อุปาสกสฺส จกฺขุเปเถ อาปตฺตี ปฏิกฺกิริตฺวา อุปาสกํ **ขมาเปลี** ๑

๑ แม้อ.พระเถระชื่อว่าสุธรรม ฟังแล้ว ซึ่งโอวาท นี้ ถวายบังคมแล้ว ซึ่งพระศาสดา ลูกขึ้นแล้ว
จากอาสนะ กระทำแล้ว ซึ่งการประทักษิณ ไปแล้ว กับ ด้วยภิกษุ **ผู้เป็นอนฺุทูต** นั้น **กระทำคืนแล้ว**
ซึ่งอาบัติ ในคลองแห่งจักขุ ของอุบาสก ยังอุบาสก **ให้อุดโทษแล้ว** ๑

โส อุปาสเกน **“ขมาม**หํ ภนฺเต, **สเจ** มยฺหํ โทโส อตฺถิ, ขมถ เมติ **ปฏิบัติขมาปิโต** สตถารา ทินฺเน
โอวาทे สุตฺวา กติปาเทเนว สห ปฏิสมฺภิทาหิ อรหตฺตํ ปาปฺणि ๑

(อ.พระเถระชื่อว่าสุธรรม) นั้น **ผู้**อันอุบาสก **ให้อุดโทษตอบแล้ว (ด้วยคำ)** ว่า ข้าแต่ท่านผู้เจริญ อ.กระผม
ยอมอดโทษ, ถ้าว่า อ.โทษ ของกระผม มีอยู่**ไซ้**, (อ.ท่าน) ขอจงอดโทษ แก่กระผม **ดังนี้** ตั้งอยู่แล้ว
ในโอวาท อันอันพระศาสดาประทานแล้ว บรรลุแล้ว ซึ่งพระอรหัต กับ ด้วยปฏิสมฺภิทา ท. โดยวันเล็กน้อย
นั้นเทียว ๑

อุปาสโกปี จินเตลี “มยา สตุถาร อทิสวาว **โสดาปัตติผล** **ปัตต**, อทิสวาเยว อนาคามิผล ปติภูจฺจิต, สตุถารเมว **ทญฺจ** วฏฺฐตฺตีติ ฯ

แม่ อ.อุบาสก คิดแล้วว่า **อ.โสดาปัตติผล** อันเรา ไม่เฝ้าแล้ว ซึ่งพระศาสดาเที่ยว **บรรลุลแล้ว**, (อ.เรา) ไม่เฝ้าแล้ว (**ซึ่งพระศาสดา**) นั้นเที่ยว เป็นผู้ตั้งอยู่เฉพาะแล้ว ในอนาคามิผล (**ย่อมเป็น**), **อ.อัน** (**อันเรา**) **เฝ้า** ซึ่งพระศาสดานั้นเที่ยว ย่อมควร ดังนี้ ฯ

โส **ติลตณฺหุสฺสปีผาณิตวตฺตจฺจาหนาทิปุณฺณานิ** ปญฺจ สกฺกสฺตานิ โยชาเปตฺวา “เย สตุถารํ ทญฺจกฺมา, คจฺจนฺตฺ, ปิณฺหปาตาทิทิ น กิลมิสฺสนฺตฺตีติ ภิกฺขุสงฺฆสฺส อาโรจาเปตฺวา ภิกฺขุณีสงฺฆสฺสปิ อุปาสกานมฺปิ อุปาสิกานมฺปิ **อาโรจาเปลิ** ฯ

(อ.อุบาสก) นั้น (**ยังบุคคล**) ให้เทียมแล้ว ซึ่งร้อยแห่งเกี่ยว ท. ห้า **อันเต็มแล้วด้วยวัตถุมีงาและข้าวสาร- และเนยใสและน้ำอ้อยและผ้าเป็นเครื่องปกปิดเป็นต้น** (**ยังบุคคล**) ให้บอกแล้ว แก่หมู่แห่งภิกษุ ว่า (อ.ภิกษุ ท.) เหล่าใด เป็นผู้ใคร่เพื่ออันเฝ้า ซึ่งพระศาสดา (**ย่อมเป็น**), (อ.ภิกษุ ท. เหล่านั้น) จงไป, (อ.ภิกษุ ท.) จักไม่ลำบาก (**ด้วยวัตถุ** ท.) มีบิณฑบาตเป็นต้น ดังนี้ (**ยังบุคคล**) ให้บอกแล้ว แก่หมู่แห่งภิกษุณีบ้าง แก่อุบาสก ท. บ้าง แก่อุบาสิกา ท. บ้าง ฯ

เตน สทุธิ ปณจสตา ภิกขุ จ ภิกขุณีโย จ อุปาสกา จ อุปาสิกาโย จ นิกขมีสุ ฯ โส “เตสญเจว
อตตโน จ ปริสาธาติ ตินฺหนํ ชนสทฺสสถานํ, ยถา ตีลโยชนมคฺเค ยาคุกฺกตฺตาทิหิ ภิจฺฉิ เวกฺขลํ
นาโหสิ; ตถา สฺวิทฺธิ ฯ”

อ.ภิกษุ ท. ด้วย อ.ภิกษุณี ท. ด้วย อ.อุบาสก ท. ด้วย อ.อุปาสิกา ท. ด้วย ผู้มีร้อยทำเป็นประมาณ
ออกไปแล้ว กับ (ด้วยอุบาสก) นั้น ๆ (อ.อุบาสก) นั้น, จัดแจงแล้ว โดย -อ.ความขาดแคลน อะไร ๆ
(ด้วยวัตถุ ท.) มีข้าวต้มและข้าวสวยเป็นต้น ไม่ได้มีแล้ว ในหนทางมีโยชน์สามสิบเป็นประมาณ
โดยประการใด -ประการนั้น เพื่อพ้นแห่งชน ท. สาม คือ (เพื่อชน ท.) เหล่านั้นด้วยนั้นเดียว เพื่อบริษัท
ของตนด้วย ฯ

ตสฺส ปน นิกฺขนฺตมาวํ ญตฺวา โยชเน โยชเน เทวตา ขนฺธาวารํ พนฺธิตฺวา ทิพฺเพทฺติ ยาคุชฺชก-
ภตฺตปานกาทีหิ ตํ มหาชนํ อุปฏฺฐหีสฺสุ ฯ”

ก็ อ.เทวดา ท. รู้แล้ว ซึ่งความที่ (แห่งอุบาสก) นั้น เป็นผู้ออกไปแล้ว ผูกแล้ว ซึ่งประเทศเป็นที่กัน-
ด้วยท่อนไม้ ในโยชน์ ในโยชน์ บำรุงแล้ว ซึ่งมหาชน นั้น (ด้วยวัตถุ ท.) มีข้าวต้มและวัตถุอันบุคคล-
พึงเคี้ยวและข้าวสวยและน้ำอันบุคคลพึงดื่มเป็นต้น อันเป็นทิพย์ ฯ

แปล โดยอรธ

๒ กัสสิจิ เกนจิ เวกกุลํ นาโหสิ ฯ เอวํ เทวตาหิ อุกฤษฏีมาโน เทวสิกํ โยชนํ คจฺจนฺโต
มาเสน สาวตฺถิ ปาปุณฺนิ ฯ ปณฺจ สกฺกสฺตานิ ยถาปุราเนว อเหตุํ ฯ เทวตาหิ เจว มนุสฺเสหิ จ
อภิหฺวปณฺณการํ วิสฺสชฺเชนฺโต อคมาสิ ฯ

๒ ความบกพร่องด้วยวัตถุอะไร ๆ มิได้มีแล้วแก่ใคร ๆ ฯ มหาชนอันเทวดาทั้งหลาย บำรุงอยู่
อย่างนั้น เดินทางได้วันละโยชน์ ๆ โดยเดือนหนึ่งก็ถึงกรุงสาวัตถี ฯ เกวียนทั้ง ๕๐๐ เล่ม ยังเต็มบริบูรณ์
เช่นเดิมนั้นแหละ ฯ คฤหบดี ได้สละบรรณาการ อันพวกเทวดานั้นแลและมนุษย์ทั้งหลายนำมาไปแล้ว ฯ